nicipalis os claudit uolenti allegare nullitateꝫ uel ꝗꝛ iudici
adimit ꝑtātem oēm ⁊ iuriſditionē allegandi talē nullitatem
C. de ſuo. pig. da. manumiſſio. l. ſi creditoribus ⁊ facit. C. ō
legi. l. ij. de mino. l. ait ꝑtoꝛ. §. ꝑmittitur. Ualet eni ſtatutum
ut aliquis nō audiaᷓ lꝫ nō ualeat ſub hac forma ut alicui iu
ſticia deneget ꝗꝛ tunc diſponeret directo ꝯ ius dei ſm Jn
no. de cōſtōibus que in eccleſiaꝝ facit ad ꝑdicta qȯ no. Jo.
an. de reſcript. c. ſtatutū li. vi. in gl. in uer. nec audiaᷓ. Per
hoc apparet riſum ad oīa ſupradcā exēpla de pacto de con
iugendo ſibi in matrimonio deſcēdētē uel aſcēdentē uel trāſ
uerſalē in gradu ꝓhibito uel ēt de cōmittēdo maleficia qm̄
illis reſiſtit lex diuina ⁊ humana ac ēt naturalˀ uel ꝗſi vnde
nullū pactū ⁊ nulla cōuentio in ꝯrīū facta euacuaᷓ ex poſt
facto imo ⁊ initio reſiſtiᷓ potētie ꝯhendi pro hoc notabilr
adduco ꝗꝛ quedā ſunt que moribꝰ ⁊ honeſti uniuerſali ⁊
vlr cōtradicunt ut eſt mecari occidere furari inceſtas nupti
as cōmittere ⁊ ſi. ⁊ ſup iſtis nullū pactū nulla cōuētio fieri
pōt ⁊ ita loquūtur exēpla quedā ſunt que bonis moribus ꝯ
dicunt ſolū ꝑꝑ ſtatutū iur. ciuilis nō tn̄ ſunt eodē ſtatuto me
re ꝓhibita uelut bonis moribus ꝯria. Sed ſolū euacuaᷓ oīs
uirtus eoꝝ ut ꝙ dolus in ꝯctibꝰ abſit ⁊ tūc ſtandū iuꝛ mu
nicipalis multū opari pōt ⁊ ꝯrīū diſponere. Exemplū dolꝰ
dans cām ꝯctui bonefidei reddit ꝯctū nullū ipſo iure ſcōm
uerā opi. ff. de dolo. l. elegāter ⁊ hoc ſolū inductū eſt ſtatuto
iuꝛ ciuilˀ cōtractū ānullante. cui ergo dubiū erit ꝙ ꝯrio ſtatu
to in territorio ſtatuentiū ꝯrium obſeruabiᷓ ut in ſtatuto ꝑ
dicto nō ꝑmittēte opponi de ſimulatione neqꝫ de dolo neqꝫ de
metu ⁊ tn̄ qȯlibet ꝑdictoꝝ bonis moribus ꝯrīū reddere po
teſt ꝯctum nullū ipſo iure de ſimulatōne cōſtat. C. plus ualere
qȯ agiᷓ per totū de dolo ſilr cōſtat in. d. l. elegāter de metu
ſilr cōſtat in aliquibus caſibus ut. l. ſi mulier. §. ſi dos. ff. ꝙ
metus cā. Maxia ergo eſt dīa an aliquid ſit ꝯ bonos mo
res ſolū ſm imaginatōeꝫ ⁊ diſpōeꝫ iuris ciuilis quo caſu di
ſponi pōt oppoſitū ꝑ ius municipij ut in. l. oēs populi ⁊. l.
iij. §. quid tn̄ ſi lex ō ſepul. uio. an aliquid ſit ꝯ bonos mores
in genere ſm ius diuinū uel gentiū uel nature uel ꝗſi natu
re ut pꝫ exēplū in. l. ij. C. de in ius vocā. Et hoc caſu neqꝫ ſta
tutū neqꝫ pactū quicqꝫ operari pſit ēt vbi utrinſqꝫ eēt par cō
ditio ⁊ natura ſm notata in. l. vna. C. de decre. decurionuꝫ
Cōcludo igiᷓ ex ꝑmiſſis attenta diſpōe dci ſtatuti in dcō ca
ſu ⁊ ſup debito dcm̄ inſtrm executione mereri in arris cō
feſſatis ⁊ eaꝝ ſimplo. Hoc aūt audacter dico ſi cōis ſtilus
⁊ cōſuetudo noſ. ciuitatis florētie rogatoꝝ de ſilibꝰ inſtrīs
eſt pactiones dcāꝝ arrarū in eadē forma reducere tunc eniꝫ
cōſtat notorie iuꝛ ciuilis tm̄ ꝑ mores cōtrarios locales alte
ratos ⁊ iō dicto mori locali ſtandū eſſe ⁊ illū fore ꝑcipuum
in deciſione cauſaꝝ. C. quēad. te. ape. l. ij. C. que ſit lon. con
ſue. in rubro ⁊ nigro ꝑ totū. ff. de euic. l. ſi fundus. ff. de vſu
ris. l. eos cū ſi. Pro hoc adduco fortiter ꝗꝛ lꝫ ⁊ pene aut
arre euitari pſit ante latā ſniam ꝑ exceptiones obiectū tn̄ la
ta ſnia inuolentē fruſtra uolens cōquiriᷓ. C. de reb. cre. l. ge
neraliter poſt ꝑn. C. de app. l. hij qui ad ciuilia ſed ꝑceptum
guarentigie eſt ſnia lata ꝑ iudiceꝫ cartularium inuolentē ⁊
ſponte recipientē ex iuriſditione prorogata que ꝓrogari po
tuit. ff. de iudi. l. i. in fi. glo. magne. Et ita dico ⁊ conſulo ego
angelus de ubaldis legum doctor. ccxxxv.

De facto tranſgreſſione de monaſterio in aliud an fiat
tranſgreſſio bonoꝝ oblatorum. Jtem an cōfeſſio in ultima
uoluntate inualida teneat ⁊ an clauſula ſi deceſſerit ſine li
beris impleatur per ingreſſum monaſterij ⁊ quomodo de
beant intelligi uerba ſententie uel laudi ⁊c.

UNCTUS Eſt. Albertus quōdā nicolini
vānis de prato in. m. cccxlij. in
trauit ordinē ſci Jacobi de alto paſſo dioc. luca
ne ⁊ ibidē ꝓfeſſus fuit regulā ſci anguſtini ⁊ ob
tulit ſe ⁊ ſua poſtea in. lxix. intrauit ordinē ſcē marie magda
lene de caſtro franco ordinis ſci auguſtini ⁊ obtulit ſe ⁊ ſua
⁊ ꝓfeſſionē fecit. Petita aūt licentia a ſupiori ſuo non
tamē obtēta. Poſtea in. lxxiiij. recognouit ſe poſſidere pro
monaſterio ⁊ fribꝰ ſci Jacobi certa bona ad utēduꝫ ⁊ fruē
dū toto tpe uite ſue ⁊ poſt mortē deberēt eſſe dcē eccleſie ſci
iacobi ſaluis iuribꝰ ⁊ portōnibus alterius cuiuſcunqꝫ. Ante
aūt dcm̄ ingreſſū ꝑ quādā ſniaꝫ arbitrorū fuerunt ſibi ad iu
dicata certa bona aui ſui paterni cū ipſe albertꝰ eſſet ſpuriꝰ
⁊ ſic ad eū nullatenꝰ ꝑtinebāt ⁊ adiectū fuit in ſnia ꝙ ſi di
ctꝰ albertus decederet ſine filijs legitimis ⁊ naturalibꝰ ꝙ di
cta bona reuerterēᷓ ad heredes dci aui demū dcūs albertꝰ
fecit unū teſtm̄ in quo dixit ⁊ aſſeruit dcm̄ laudum fuiſſe ini
quū ⁊ eū ſemꝑ tenuiſſe mala fide dcā bona. Queriᷓ an quē
dcā bona ꝑtineāt cū dictꝰ albertus mortuꝰ ſit ſine ꝓle natu
rali an ad heredes dicti aui an ꝑ dcām eccliaꝫ ſancti Jaco
bi an ad dcām eccleſiam ſancte Marie magdalene ⁊c.

X quo Dictus albertꝰ ordinem ſancti
Jacobi itrauit ⁊ obtulit ſe ⁊ ſua
beati Auguſtini regulam ꝓfitēdo abſqꝫ alia ap
prehēſione poſſeſſionis aut iurīū ceſſiōe oīa bo
na ⁊ iura dicti ingredietis ꝓut apud ipm ingredietēꝫ erāt
ipo iure per ipm ingreſſum dcē eccleſie ſancti Jacobi ſunt
queſita. C. de ſa. ſan. eccle. auctē. ingreſſi ⁊ plene ꝑ Jnnoc.
de ꝓba. in ꝓſria. Nec potuit poſt dcm̄ ingreſſum ⁊ ꝓfeſſio
nem ad aliū locum eiuſdē religionis ⁊ regule vel ad alium
locum alteriꝰ regule ſe trāſferre nō ſtrictiorem ⁊ artiorē ni
ſi petita ⁊ obtēta licētia ſupioris alias ſuffeciſſet ſola peti
tio ſi mō humilitatis ⁊ puritatis cā cōuolaſſet ut in. c. lꝫ de
regularibus in antiquis bona tn̄ tūc remanēt apud locū pri
mum exquo nō fuit obtenta ꝙ ēt imobilibus obſeruaᷓ ſm
Jo. an. ſub dubio forte ut in. c. i. de ſta. re. li. vj. Quem zeluꝫ
humilitatis ⁊ puritatꝭ in dcō alberto nullomō ꝑſumo potiſ
ſime cū in ſua vltima voluntate lꝫ inualida aſſeruerit ſemꝑ
mala fide tenuiſſe bona que obtulerat eccleſie ſeu hoſpitali
ſancti Jacobi de quo ſtādum eſt aſſertioni ſue cū deo exce
pto puritatem ⁊ cōſciētiam malicie nemo noſcat niſi ipſe
noſcat niſi ipemet inſti. de actio. §. alie. per gl. ff. de appella.
l. ab executore de doli excep. l. apud celſum in prin. quibus
ex cāis in poſ. ea. l. fulcinius. §. quid ſit latitare in glo. ipaqꝫ
bona cōtinue tenuerit ⁊ in ſui vſum cōuerterit ꝓ libito vo
lūtatis ꝯ dicte regule inſtituta. Quis ergo poſſet in eo bo
nam fidē aut bonam cōſciam humilitatē hac puritatē preſu
mere nō cōſpitio ꝓ hoc de regu. iur. c. ſemel malus cum cō
coꝛ. ſuis. Et dico dicte cōfeſſioni ſtādum quātuncūqꝫ ema
nauerit in dcā ſua volūtate minus ſolemni eo ꝙ teſtari nō
potuit vt pote nō dñs reꝝ ut. d. auctē. ingreſſi. ⁊ non ob. qȯ
poſt ius queſitū dcō hoſpitali ſeu eccleſie ſancti Jacobi di
cta cōfeſſio emanauerit ꝓ eo ꝗꝛ dcā cōfeſſio hꝫ ſecum veri
tatem admixtā. cum dcūs albertus fuerit ſpuriꝰ vñ ad ſuc
ceſſionem aui paterni nec in totū nec in ꝑtem debebat vel
poterat inuitari. C. de naturali. li. l. fi. cōiuncta glo. niſi for
ſan quātum ſibi ſuffeciſſet ad victū quottidianuꝫ ut in. c. cū
haberet de eo qui duxit in ma. eam ꝗꝫ poľ. ꝑ adul. vñ vere
fuit malefidei poſſeſſoꝛ inique cōſciētie cū ſcire debuerit di
cta bona ſibi ꝑ laudum aſſignata aſſignari ſibi nō debuiſſe
ſi cer. peta. l. ꝙ te ꝑ hoc apparet riſum ad omnia iura dicē
tia ꝙ cōfeſſio cedentis extraiudicialis potiſſime non nocet
ceſſionario de pac. ſi cum emptore de trāſac. l. fi. quēad. ſer
ui. amit. l. ſi ꝑtem. §. fi. Spec. ⁊ Jo. an. in additionibꝰ plene
in ti. de ceſſione actōis. §. i. ver. Sed nūquid ſola ꝯceſſio ꝗꝛ
in illis nō cōſtabat an cōfeſſio vera eēt ſicut cōſtat hic vnde
hic ꝑindicat veritas declarata ꝑ cōfeſſionem vñ negari nō
pōt ꝙ dcā ſnia nō fuerit iniqua ⁊ ꝙ ipſius iniquitatis dictꝰ
albertus cōtinuo cōſciam habuit lꝫ tn̄ fuerit iniqua dñium
dcōrum bonoꝝ ꝑ dcām ſniam a principio fuit in eū trāſlatū
ut. ff. de publi. l. ſunt ⁊ alie ſucceſſiue cū eiuſdem iniquitatꝭ
vinculo trāſfuſum in dcā eccleſia ſancti Jacobi vnde dicta
bona dcā eccleſia cū puritate cōſcie hr̄e vel tenere non pōt.
Sup eo qȯ queriᷓ an dcā bona ꝑ dcām ſniam aſſignata di
cto alberto virtute eiuſdē ſnie reuertanᷓ ad nominata in di
cta ſnia ⁊ eoꝝ heredes ex cla illa ſi dictus albertꝰ deceſſe
rit ſine filijs ſubſiſto ⁊ magnū dubium mihi eſt ꝗꝛ nō vide
tur defeciſſe cōdictio ſup exiſtētia liberoꝝ cum grauatus in
reſtituēdo in euētum condictionis predcē moſi. ingrediᷓ ut
ꝑpetuo ibi ſit ut. C. ad trebel. auctē. niſi rogati ⁊ in coꝛ. vñ
ſumiᷓ extra de ꝓba. c. in ꝓſria ⁊ ibi ꝑ Joan. an. in nouella.
Habeᷓ eim monaſteriū loco filij ut. d. c. ⁊ ꝗꝛ nō dꝫ ipe
diri religionis ingreſſus ⁊ ꝑpetuo dño famulatus metu pe
ne ſicut nec metu pene eſt libertas matrimonij ꝑpalis auffe
rēda. ff. de ver. ob. l. ſi ita ſtipulatio ad prin. ti. ⁊ eo. ti. l. titia.
Cōtrarium ſub dubio credo veꝝ. nam verba ſnie ſtricte in
telligēda ſunt ⁊ ꝓprie. nō aūt trahenda ſunt ad caſuꝫ ima
ginariū ⁊ fictū. Nō eim in ſentētijs hꝫ locum fictio trāſlati
ua de re ad rem uel de ꝑſona ad ꝑſonam. C. ſi aduerſus rē
iudi. l. i. cōiuncta gl. ⁊. ff. de re iudi. l. paulus niſi eo cāu quo
ſnia nō haberet effectū exemplū. ff. de re. du. l. aduerſus. C.
de vſuris rei iudi. l. fi. Nō obſtāt iura incōtrarium allegata
que loquūtur in grauamine reſtitutionis admiſſo in libera
litate inter viuos vel in ultima uoluntate vnde uerba ipſius
liberalitatis ⁊ ipſius beneficij inductiua largiſſime interꝑ